pr. 08.06.2026.

Republika Hrvatska
Općinski sud u Novom Zagrebu
Turinina 3 - 10010 Zagreb

Poslovni broj: 9 P Ob-36/2025-23

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Ani Tomašić, u pravnoj stvari tužiteljice Slavice Alić, OIB: 54934498724, Ulica Josipa Šintića 7, Šenkovec, Brdovec, zastupane po punomoćniku Zvonimiru Barunu, odvjetniku u Zaprešiću, protiv tuženika Adela Alića, OIB: 73037855301, Ulica Josipa Šintića 7, Šenkovec, Brdovec, zastupanog po punomoćniku Filipu Gazivoda, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon održane glavne i javne rasprave 24. travnja 2026., održane u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice, tuženika i punomoćnika tuženika, 8. lipnja 2026. objavio je i

presudio je

I. Utvrđuje se da su tužiteljica Slavica Alić, OIB: 54934498724, Ulica Josipa Šintića 7, Šenkovec, Brdovec i tuženik Adel Alić, OIB: 73037855301, Ulica Josipa Šintića 7, Šenkovec, Brdovec, svaki u ½ dijela, suvlasnici na bračnoj stečevini nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 10089 k.o. Laduč, čest.br. 490/7 Ulica Josipa Šintića, dvorište od 282 m2, voćnjak od 823 m2, kuća, Šenkovec, Ulica Josipa Šintića 7 od 83 m2, pomoćna zgrada od 43 m2, ukupne površine 1231 m2.

II. Tuženik je temeljem ove presude, a po pravomoćnosti iste, na nekretnini iz toč. I. ove presude, dužan trpjeti upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama za korist tužiteljice u 1/2 dijela, uz istovremeno brisanje toga prava u navedenom omjeru sa imena tuženika.

III. Nalaže se tuženiku Adelu Aliću, OIB: 73037855301, Ulica Josipa Šintića 7, Šenkovec, Brdovec, naknaditi tužiteljici Slavici Alić, OIB: 54934498724, Ulica Josipa Šintića 7, Šenkovec, Brdovec, trošak parničnog postupka u iznosu od 10.833,62 eura (deset tisuća osamsto trideset tri eura i šezdeset dva centa) sa zateznom kamatom prema stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je ovome sudu 29. siječnja 2025. podnijela tužbu radi utvrđenja bračne stečevine. U tužbi navodi kako su parnične stranke sklopile brak 24.10.2009. Brak je upisan u maticu vjenčanih matičnog područja Zaprešić pod brojem 00194 za 2009. Bračna zajednica stranaka prekinuta je 11.11.2024. Za vrijeme trajanja bračne zajednice parnične stranke su stekle nekretninu upisanu u zk.ul. 10089 k.o. Laduč. Predmetna nekretnina stečena je za vrijeme bračne zajednice temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine sklopljenog 27.02.2020. između Dragice Lovreković kao prodavateljice i tuženika kao kupca, a kupljena je sredstvima bankovnog nenamjenskog kredita u kojem je kao korisnik kredita formalno naznačen tuženik. Slijedom navedenog, predmetna nekretnina koja formalno glasi na ime tuženika jest bračna stečevina parničnih stranaka, svake u ½ dijela.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako je između parničnih stranaka pred naslovnim sudom pokrenut postupak radi razvoda braka pod poslovnim brojem P Ob-37/2025. U ovom trenutku nije razvidno hoće li doći do razvoda predmetnog braka pa trenutno tužiteljica niti nema pravni interes za vođenje ovog postupka. Osim toga, tuženik ističe da predmetna nekretnina nije bračna stečevina parničnih stranaka, već vlastita imovina tuženika. Stoga je ista i upisana kao vlasništvo tuženika u 1/1 dijelu.

3. dokaznom postupku sud je pročitao zemljišnoknjižni izvadak na listu 4, obavijest na listu 5, ugovor o kupoprodaji na listu 6-8, dodatak ugovoru o kupoprodaji na listu 9-11, ugovor o kreditu na listu 24-28, na ročištu 19. siječnja 2026. izveo je dokaz saslušanjem svjedoka Martine Ruklić Novak i Berislava Tomića, pročitao je zk uložak na listu 54-55, te je na ročištu 24. travnja 2026. izveo dokaz saslušanjem svjedoka Aldine Alić i Hodžić Nermina, te dokaz saslušanjem stranaka.

4. Analizom izvedenih dokaza u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23) kao rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

5. U čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

6. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice za utvrđenje da je nekretnina upisana u zk.ul.br. 10089 k.o. Laduč, čest.br. 490/7 bračna stečevina stranaka svakog u ½ dijela, te zahtjev za trpljenje upisa njezinog suvlasništva od ½ dijela u zemljišnim knjigama.

7. Iz zemljišnoknjižnog izvatka za nekretninu upisanu u zk.ul.br. 10089 k.o. Laduč, čest.br. 490/7, razvidno je da je ista upisana kao vlasništvo tuženika u 1/1 dijela.

8. Iz Ugovora o kupoprodaji za predmetnu nekretninu razvidno je da je isti sklopljen 27. veljače 2020. između prodavateljice Dragice Lovreković i kupca Adela Alića za iznos od 246.000,00 kn.

9. Iz Ugovora o kreditu broj 9024154123 sklopljenog 21. veljače 2020. razvidno je da je tuženiku kao korisniku kredita od strane banke odobren kredit u iznosu od 265.000,00 kn.

10. Tijekom postupka nije bilo sporno da je brak između parničnih stranaka sklopljen 24. listopada 2009., a da je bračna zajednica stranaka faktično prekinuta u studenom 2024. Iz iskaza parničnih stranaka te svjedoka koji su međusobno suglasni u dijelu značajnom za utvrđenje odlučnih činjenica, utvrđeno je da su stranke zajedno sa zajedničkom maloljetnom djecom najprije živjele u stanu tužiteljice koji im je postao premali te je prodan (a sredstva od prodaje istog iskorištena su za kupnju druge kuće), te su zajednički odlučili kupiti kuću, odnosno nekretninu koja je predmet ovog postupka. Dakle, postojala je zajednička odluka stranaka da kupe predmetnu kuću te je ista kupljena 2020. za vrijeme trajanja bračne zajednice, što nije sporno. Ista je kupljena isključivo od novčanih sredstava dobivenih sklapanjem ugovora o kreditu koji je sklopio tuženik budući da je isti bio kreditno sposoban. Ugovor o kreditu sklopljen je za iznos od 265.000,00 kn, dok je kupoprodajna cijena iznosila 246.000,00 kn. Nadalje je nesporno tijekom postupka utvrđeno da je tuženik za vrijeme trajanja bračne zajednice radio, dok je tužiteljica radila jedno kraće razdoblje, a ostatak je koristila porodiljni dopust za troje djece te je bila nezaposlena dok je brinula o istima. Anuitete po kreditu plaćao je tuženik (iako tužiteljica tvrdi da je i ona iste plaćala tijekom 5 mjeseci), dok od trenutka kada je tuženik završio u zatvoru (studeni 2024.) rate kredita nitko ne otplaćuje. U vrijeme kupnje kuće tužiteljica je koristila porodiljni dopust za treće dijete, a trenutno u predmetnoj nekretnini živi tužiteljica zajedno sa troje djece.

11. Odredbom čl. 36. st. 1. i 3. Obiteljskog zakona (NN 103/15, 98/2019, 47/2020, 49/2023, 156/2023 dalje ObZ) propisano je kako je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine te da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili. Odredbom čl. 39. st. 1. i 2. ObZ-a je propisano kako imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina te da je vlastita imovina i ona koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od temelja iz članka 36. ObZ-a.

12. Mišljenje je ovog suda da je tužiteljica dokazala kako se u konkretnom slučaju radi o bračnoj stečevini stranaka. Naime, tuženik nije predmetnu nekretninu kupio od vlastitih sredstava već sredstvima kredita koji je otplaćivan od njegove plaće (i sam tuženik navodi da rate kredita ne podmiruje otkad je nezaposlen), a nekretnina je kupljena 2020. za vrijeme trajanja bračne zajednice. Pritom je irelevantno što je tuženik imao bolja primanja od tužiteljice te je u određenom periodu samo on bio zaposlen, jer se radi o imovini koju su bračni drugovi stekli radom (nebitno kojeg bračnog druga ili oboje) za vrijeme trajanja bračne zajednice sukladno čl. 36. ObZ-a. Naime, sam tuženik nije ni tvrdio kako bi taj iznos stekao po nekoj drugoj osnovi, a ne radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, a s obzirom da je na stranci koja tvrdi suprotno teret

dokaza kako sredstva kojima je otplaćivana kupoprodajna cijena predmetne nekretnine nisu bračna stečevina (nisu stečena radom za vrijeme trajanja bračne zajednice).

13. Dakle, ako se radi o imovini stečenoj za vrijeme trajanja braka teret dokaza je na onoj stranci koja tvrdi da imovina ne predstavlja bračnu stečevinu time što treba dokazati da ta imovina predstavlja vlastitu imovinu (tako i Rev-1455/15, Rev- 1762/14). Stoga, u situaciji kad tuženik tvrdi da nekretnina stečena za vrijeme trajanja bračne zajednice ne predstavlja bračnu stečevinu, nego njegovu vlastitu imovinu, na tuženiku je sukladno odredbi čl. 253. i čl. 258. ObZ-a teret dokaza da ta imovina predstavlja vlastitu imovinu, što tuženik u ovom postupku nije dokazao.

14. U odnosu na navode tuženika da je rasprava o bračnoj stečevini parničnih stranaka kao bračnih drugova preuranjena u ovom trenutku u kojemu se vodi postupak radi razvoda braka stranaka, valja navesti kako kod deklaratorne tužbe postoji pravni interes za podnošenje tužbe. Naime, kad je predmet tužbenog zahtjeva utvrđenje da određena nekretnina predstavlja bračnu stečevinu (kao u konkretnom slučaju), tad bračni drug ima pravni interes da se utvrdi da ta nekretnina predstavlja bračnu stečevinu.

15. O troškovima postupka odlučeno je temeljem odredbe članka 154. st. 1. ZPP-a, u svezi sa člankom 164. Zakona o parničnom postupku. Člankom 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

16. S obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u postupku, to joj je tuženik dužan nadoknaditi cjelokupne troškove postupka sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 138/23 – dalje: Tarifa). Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 1.356,00 eura (Tbr. 7. toč. 1. Tarife), sastava podneska 10.4.2025. te 23.4.2026., svaki u iznosu od 1.356,00 eura (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), zastupanja na ročištu 12.9.2025., 19.1.2026. te 24.4.2026., svako u iznosu od 1.356,00 eura (Tbr.9.toč.1. Tarife), sve uvećano za porez na dodanu vrijednost sukladno Tbr. 46. Tarife u iznosu od 2.034,00 eura, odnosno iznos od 10.170,00 eura. Tužiteljici je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 331,81 eura i presudu 331,81 eura (sud ne može priznati više nego što je zatraženo), dakle ukupno priznati trošak tužiteljici iznosi 10.833,62 eura.

17. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 8. lipnja 2026.

Sudac
Ana Tomašić

ANA TOMAŠIĆ

Elektronički potpisano: 08.06.2026T11:56:38 (UTC:2026-06-08T09:56:38Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 70230a85-5e28-4539-a8ed-b81e7fb3dad9
Općinski sud u Novom Zagrebu

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste, putem ovog suda na županijski sud sukladno čl. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka.

DNA:
1. pun. tužiteljice
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30889-11f75**

Kontrolni broj: **0c21a-926e8-7bfa3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Novom Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke:	P Ob-36/2025-23
Vrsta odluke:	Presuda
Donositelj:	Ana Tomašić
Datum pravomoćnosti:	24.06.2026.
Datum ovršnosti:	24.06.2026.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:	

Broj zapisa: **9-3088a-493fe**

Kontrolni broj: **0446c-3d18f-80acb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=87297014856.2.37, CN=OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=VATHR-87297014856, O=OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.